

دومین سمینار راهکارهای بهبود و اصلاح سامانه‌های آبیاری سطحی

۲ فرورداد ماه ۱۳۸۷

اثر فرصت زمان، رطوبت اولیه خاک و نوبت آبیاری بر نفوذ آب از جویچه

محمد رضا نیشابوری^۱، ابوالفضل ناصری^۲

چکیده

فرآیند نفوذ در شبیه سازی، طراحی، ارزیابی و مدیریت آبیاری جویچه‌ای، نقش و اهمیت اساسی دارد. با وجودی که مقادیر نفوذ به میزان رطوبت اولیه و سابقه قبلی مرطوب شدن خاک بستگی دارد، ولی تاکنون، نقش و تاثیر این متغیرها در معادلات تجربی نفوذ آب از جویچه‌های آبیاری اعمال نشده است. بر این اساس، پژوهش حاضر با هدف بررسی جهت تغییرات نفوذ جمعی از جویچه آبیاری در اثر تغییر در فرصت زمان، مقدار رطوبت اولیه و نوبت آبیاری و تنظیم یک الگوی مناسب رگرسیونی برای بیان نفوذ جمعی از جویچه به صورت تابعی از متغیرهای یادشده انجام شده است. آزمایش نفوذ پذیری با جریان پیوسته و با روش جویچه‌های مسدود شده در پنج نوبت آبیاری اول تا پنجم با فاصله هفت روز و در ایستگاه تحقیقات کشاورزی دانشگاه تبریز انجام شده است. نتایج نشان داد با حذف اثر مقدار رطوبت اولیه خاک، با گذشت زمان و نوبت آبیاری، مقدار نفوذ جمعی افزایش یافت. در هر نوبت آبیاری، با بالا رفتن ضریب تغییرات رطوبت اولیه ضریب تغییرات نفوذ جمعی نهائی افزایش یافت. برای برآورد مقادیر نفوذ جمعی الگوهای مختلف و به صورت تابعی از متغیرهای زمان، رطوبت اولیه و نوبت آبیاری تنظیم شد. الگوهای برازش شده بیش از ۹۹ درصد از تغییرات نفوذ جمعی را توجیه می‌کنند.

واژه‌های کلیدی: نفوذ جمعی، رطوبت اولیه خاک، نوبت آبیاری، آبیاری جویچه‌ای.

۱- استاد دانشکده کشاورزی دانشگاه تبریز

تبریز-دانشگاه تبریز- دانشکده کشاورزی تلفن ۰۴۱۱-۳۳۴۰۰۸۱-۹

۲- استادیار پژوهش مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی آذربایجان شرقی

تبریز- صندوق پستی ۵۱۳۸۵-۱۳۶۳ تلفن ۰۴۱۲-۲۶۶۳۹۱۵ همراه ۰۹۱۴۳۱۰۸۴۷۱، پست الکترونیک ab-nasseri @ azran.org.ir

مقدمه

روش‌های آبیاری سطحی از قدیمی‌ترین و متداول‌ترین روش‌های کاربرد آب در مزارع است. در حال حاضر بیش از ۹۵ درصد از اراضی فاریاب دنیا با این روش‌ها آبیاری می‌شوند [۵]. استفاده گسترده از آن در مقایسه با روش‌های آبیاری تحت فشار به سبب داشتن هزینه اولیه کم و نیاز کم آن به انرژی است [۱۱]. یکی از روش‌های آبیاری سطحی، آبیاری جویچه‌ای است که روشی بسیار مناسب برای آبیاری گیاهان ردیفی از قبیل سبزیجات، پنبه، چغندر قند، ذرت و... بوده و در مواردی، برای آبیاری باغات نیز می‌توان از آن استفاده کرد [۳]. در اغلب اوقات راندمان کاربرد این روش بین ۴۰ تا ۶۰ درصد بوده، در حالی که بطور نظری با این روش، دست یابی به راندمانی در حدود ۷۰-۸۵ درصد امکان پذیر است [۴]. دلیل عدم نیل به این درصد از راندمان چندین عامل مختلف است. تحلیل حساسیت انجام شده بر روی پارامترهای عملکرد آبیاری جویچه‌ای نشان داده که راندمان کاربرد آب به تغییرات پارامترهای معادله نفوذ بسیار حساس است [۱۶].

نفوذ فرآیند ورود آب از «سطح خاک» به «داخل آن» است. این «سطح» می‌تواند به صورت کم و بیش افقی در سطح خاک یا بستر یک جویچه یا مسیر طبیعی یا مصنوعی جریان یا دیوارهای یک تونل یا گودال طبیعی یا دست ساخت باشد [۱۰]. در تحلیل نفوذ آب از یک جویچه آبیاری، سطح یاد شده شامل بستر جویچه است که معبر جریان در موقع آبیاری است. نفوذ فرآیند پیچیده‌ای است که به خواص فیزیکی خاک و میزان رطوبت اولیه خاک و سابقه قبلی مرطوب شدن خاک بستگی دارد. در مزارعی که آبیاری آن با روش‌های سطحی انجام می‌شود، تابع نفوذ برای هر آبیاری تغییر یافته و به ازاء یک فرصت زمان نفوذ ثابت در نوبت‌های متوالی آبیاری، نفوذ جمعی کاهش می‌یابد. در یک خاک خشک، سرعت اولیه نفوذ بسیار زیاد بوده و با گذشت زمان سریعاً کاهش یافته و نهایتاً به حد نسبتاً ثابتی می‌رسد که به آن سرعت نفوذ پایه گفته می‌شود. مقدار آن، به هدایت هیدرولیکی اشباع خاک سطحی بسیار نزدیک است.

برای توصیف نفوذ آب، معادلات مختلفی ارائه گردیده که آنها را می‌توان به سه دسته کلی و به صورت زیر تقسیم نمود [۱۵]:

الف- معادلاتی مبنای آنها روابط جریان آب در محیط متخلخل است، ب- معادلاتی که بر اساس مدل فیزیکی به دست آمده اند. ج- معادلاتی که بر اساس داده‌های آزمایشی در مزرعه به دست آمده‌اند و به معادلات تجربی موسوم هستند.

این نوع معادلات نتیجه برازش سرعت نفوذ مشاهده شده، با توابع وابسته به زمان است. از انتگرال‌گیری این توابع، معادلات نفوذ جمعی بدست می‌آید، که در آن، ضرائب معادلات مفهوم فیزیکی ندارند. یکی از اولین معادلات تجربی نفوذ، معادله کاستیاکف (Kostikov, 1932) است. مزیت آن در این است که این معادله، نفوذ واقعی و تئوریک را برای زمان‌های کوتاه تا متوسط، بسیار خوب بیان می‌کند [۱۵]. معایب آن در این است که شرایط مختلف مزرعه‌ای از جمله رطوبت اولیه خاک را نمی‌توان در این معادله دخالت داد [۱۵]. همچنین، سرعت نفوذ برآورد شده در زمان طولانی به صفر نزدیک می‌شود که این با واقعیت

سازگاری ندارد. برای استفاده از آن لازم بود که تعدیلی در آن انجام گیرد و شکل تعدیل یافته آن معادله کاستیاکف- لوئیس (Kostiakov-Lewis, 1938) می‌باشد [۱۰]. کالیبره نمودن این معادله با داده‌های مزرعه ای و یا استفاده در الگوهای برآورد، به سبب وجود یک متغیر اضافی نسبت به معادله کاستیاکف نسبتاً مشکل است [۱۰].

با توجه به نقش و اهمیت اساسی فرآیند نفوذ در شبیه سازی، طراحی، ارزیابی و مدیریت آبیاری جویچه ای، بررسی جنبه‌های مختلف نفوذ با منظور نهائی کاربردی در برآورد درست میزان راندمان کاربرد آب در مزرعه و بهبود مدیریت آبیاری ضروری به نظر می‌رسد. از سوی دیگر، چون مقادیر نفوذ به میزان رطوبت اولیه خاک و نیز به سابقه قبلی مرطوب شدن خاک بستگی داشته و تابع نفوذ متأثر از نوبت آبیاری نیز می‌باشد، ولی تا حال، نقش نوبت آبیاری و رطوبت اولیه خاک در معادلات نفوذ آب از جویچه‌های آبیاری و بخصوص در معادلات پر کاربرد اعمال نشده است، بنابراین، هدف پژوهش حاضر الف) بررسی روند تغییرات نفوذ جمعی از جویچه آبیاری در مقابل تغییرات زمان، رطوبت اولیه خاک و نوبت آبیاری و ب) تنظیم یک الگوی مناسب رگرسیونی برای بیان نفوذ جمعی از جویچه به صورت تابعی از متغیرهای یادشده و ج) بررسی تغییر پذیری نفوذ جمعی و سرعت نفوذ پایه در نوبت‌های آبیاری بوده است.

مواد و روش‌ها

آزمایش‌ها در ایستگاه تحقیقات کشاورزی دانشگاه تبریز واقع در اراضی کرکج در دوازده کیلومتری شرق تبریز انجام شد. آزمایش نفوذپذیری با روش جویچه‌های مسدود شده و با استفاده از دو صفحه فلزی به ابعاد 60×90 سانتی‌متر و به ضخامت ۲ میلی‌متر، با جریان پیوسته و به مدت زمان ۲۴۰ دقیقه در پنج نوبت آبیاری اول، دوم، سوم، چهارم و پنجم با فاصله دقیقاً هفت روز و در سه تکرار انجام شده است (در آبیاری اول مدت زمان برابر ۲۱۰ دقیقه بود). به منظور انجام هر آزمایش نفوذ پذیری، سه جویچه از جویچه‌های سمت غربی مزرعه انتخاب شد. میانگین شیب مزرعه برابر $1/56$ درصد و فاصله جویچه‌ها از هم برابر ۶۵ سانتی‌متر بود. از جویچه میانی به عنوان جویچه اندازه‌گیری یا جویچه اصلی و از دو جویچه جانبی یا کناری به عنوان جویچه‌های محافظ استفاده شد. مقطعی از طول جویچه اصلی و جویچه‌های کناری به اندازه ۸۵ سانتی‌متر انتخاب شد. در جویچه اصلی دو صفحه فلزی با مشخصات یاد شده در مقطع انتخاب شده کوبیده شد. بمنظور استفاده در محاسبه حجم آب آبیاری در زمان صفر، مقطع سنجی از نیمرخ عرضی جویچه با سه تکرار انجام شد. عمق آب آبیاری بر اساس رطوبت اولیه خاک، رطوبت در حد ظرفیت مزرعه، چگالی ظاهری خاک و عمق توسعه ریشه محاسبه شد، در این محاسبه برای سه نوبت آبیاری عمق توسعه ریشه به ترتیب برابر ۴۰، ۲۰ و ۶۰ سانتی‌متر و راندمان کاربرد آب برای تمام آزمایش‌ها برابر ۷۰ درصد در نظر گرفته شد. یک صفحه پلاستیکی در داخل هر جویچه و یک میله اندازه‌گیری به همراه پایه نگهدارنده در شانه جویچه اصلی قرار داده شد. حجم معینی از آب به درون مقطع مسدود جویچه ریخته شد آزمایش با کشیدن سریع پلاستیک از جویچه شروع و

به آب اجازه ورود به خاک داده شد. برای ثابت ماندن سطح آب به هر سه جویچه پی در پی آب اضافه شد و حجم آب نفوذ یافته به ازاء زمان یادداشت و برای تحلیل آماده شد [۱۴ و ۱۵].

نتایج و بحث

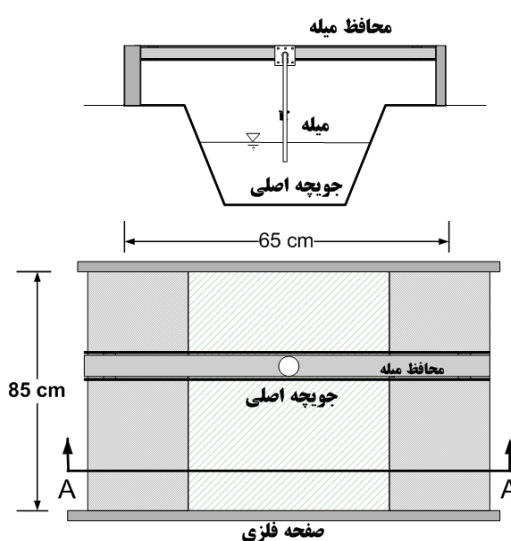
مقادیر نفوذ تجمعی (میلی لیتر بر متر طول جویچه) به ازاء زمان (دقیقه) و مقادیر رطوبت اولیه خاک بستر جویچه (درصد) که از انجام آزمایش‌ها بدست آمده بود، در شکل شماره ۲ به ترتیب برای نوبت‌های آبیاری اول تا پنجم ارائه شده است.

به منظور بررسی میزان همبستگی نفوذ تجمعی با متغیرهای زمان، رطوبت اولیه خاک و نوبت آبیاری، همبستگی ساده و جزئی متغیرهای یاد شده محاسبه شد [۹]. درجه آزادی در بررسی همبستگی ساده و جزئی به ترتیب برابر ۳۰۹۵ و ۳۰۹۴ بوده و همه مقادیر همبستگی در سطح احتمال کمتر از یک درصد معنی‌دار بود. خلاصه نتایج به دست آمده به شرح زیر است:

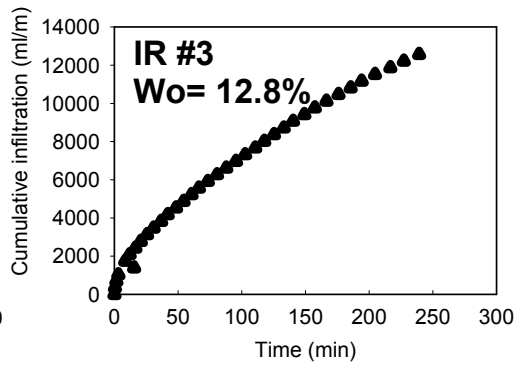
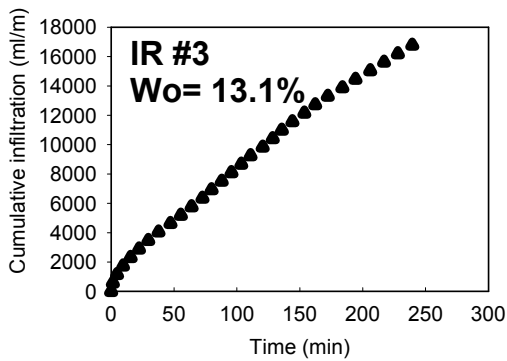
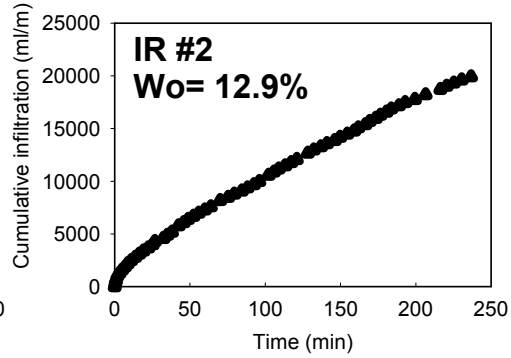
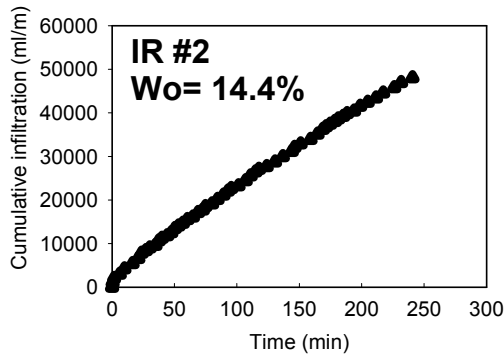
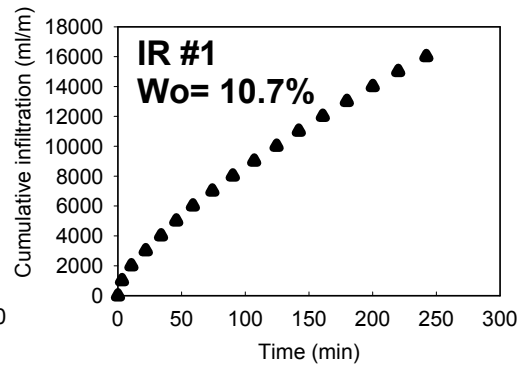
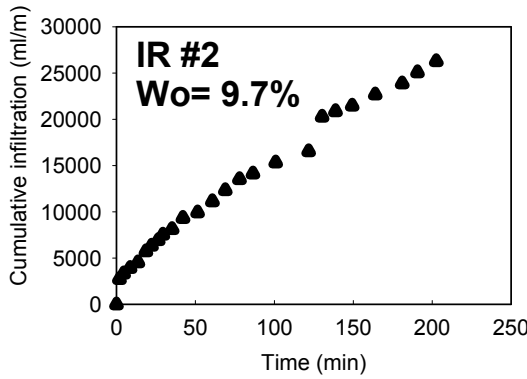
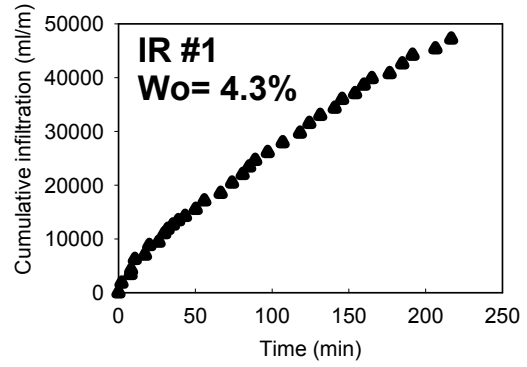
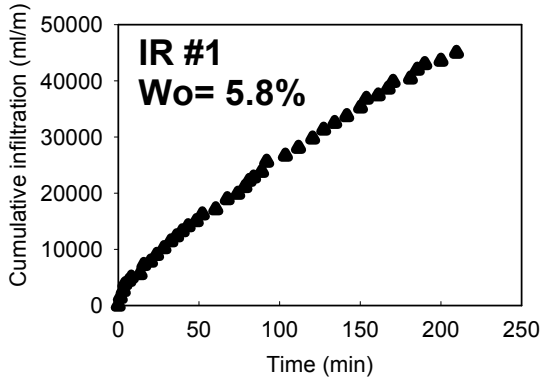
(الف) - همبستگی ساده نفوذ تجمعی با زمان، رطوبت اولیه خاک و نوبت آبیاری به ترتیب برابر ۰/۵۰۴، ۰/۳۵۵، -۰/۱۰۳ - به دست آمد. بنابراین، در حالت تغییر متغیرها، با سپری شدن زمان، مقدار نفوذ تجمعی افزایش یافت. با افزایش مقادیر رطوبت اولیه خاک و نوبت آبیاری، مقدار نفوذ تجمعی کاهش یافت.

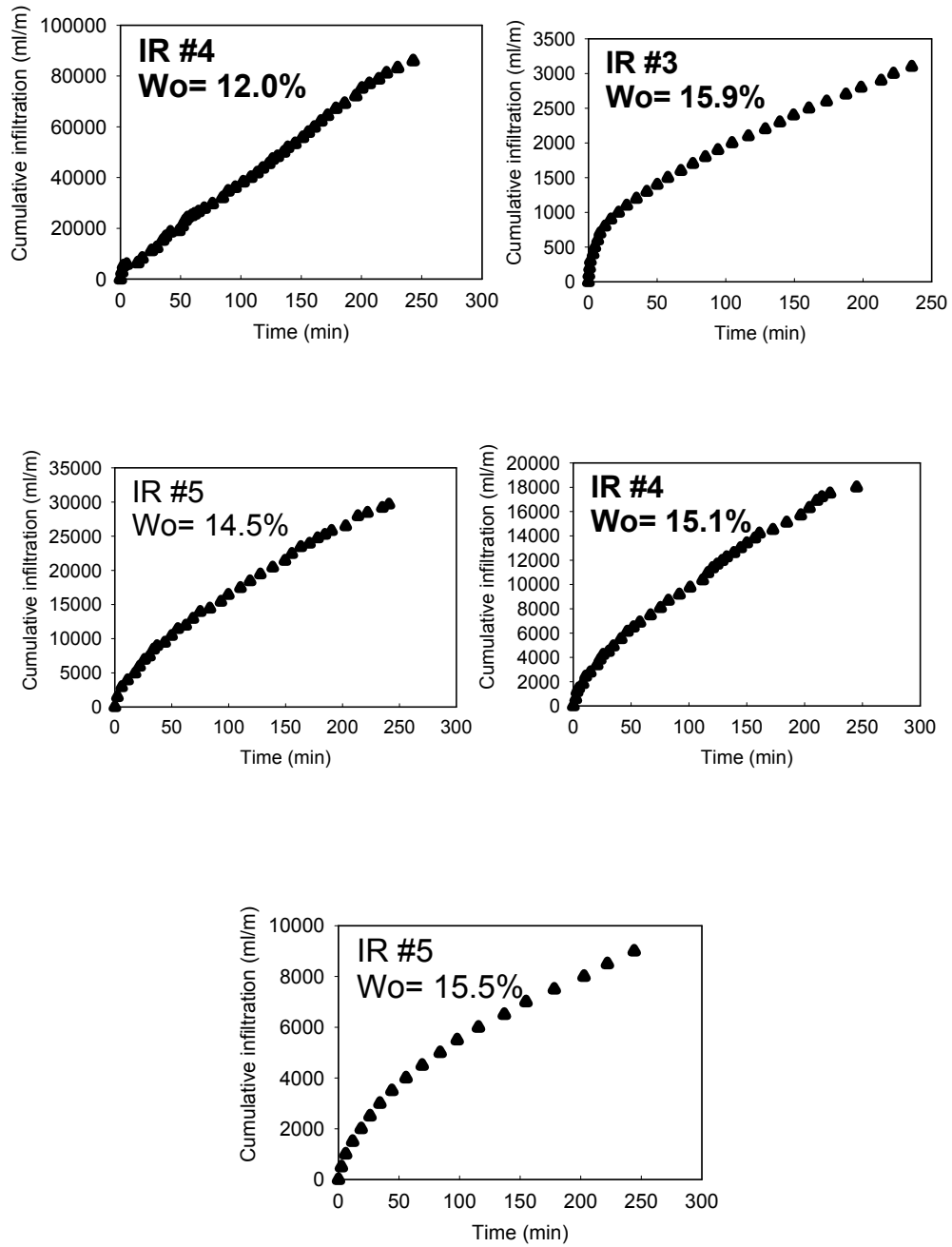
(ب) در صورت ثابت ماندن مقدار رطوبت اولیه خاک در تمام نوبت‌های آبیاری، همبستگی جزئی نفوذ تجمعی با زمان و نوبت‌های آبیاری به ترتیب برابر ۰/۵۵۳ و ۰/۲۳۶ به دست آمد. بنابراین، با افزوده شدن زمان و نوبت آبیاری، مقدار نفوذ تجمعی افزایش یافت. موضع کاربرد این یافته هنگامی است که زمان شروع آبیاری در همه نوبت‌های آبیاری، رسیدن رطوبت خاک به مقدار معینی، بوده باشد

(ج) در یک نوبت آبیاری، همبستگی جزئی نفوذ تجمعی با زمان و مقدار رطوبت اولیه بترتیب برابر ۰/۵۰۹ و ۰/۴۰۸ - به دست آمد.

شکل شماره ۱- شمای اندازه‌گیری نفوذ با روش جویچه مسدود در هر واحد آزمایشی.

شکل شماره ۲- نفوذ تجمعی به ازاء زمان در شرایط رطوبت اولیه متفاوت در آبیاری‌های اول تا پنجم

جدول ۱- نتایج آزمایش‌های فیزیکی خاک مزرعه محل اجرای آزمایش (۱)

پارامترهای هیدرولیکی خاک		پارامترهای فیزیکی خاک				دانه بندی خاک					
رطوبت در حد ظرفیت مزرعه (درصدوزنی)	آب اشباع (درصدوزنی)	تخلخل کل (درصد)	جرم مخصوص حقیقی (gm/cm^3)	جرم مخصوص ظاهری (gm/cm^3)	بافت خاک	رس (درصد)	سیلت (درصد)	شن (درصد)	سنگریزه (درصد)	عمق (cm)	افق
۱۲/۲	۲۱/۷	۳۵/۶	۲/۵۰	۱/۶۱	لوم شنی	۶/۵	۲۴/۰	۶۹/۵	۸/۴	۰-۲۵	A _p
۱۸/۲	۳۵/۱	۴۶/۵	۲/۵۶	۱/۳۷	لوم شنی	۱۴/۸	۲۹/۷	۵۵/۵	۱۴/۳	۲۵-۳۸	BK ₁
۲۳/۲	۳۹/۳	۵۰	۲/۵۶	۱/۲۸	لوم شنی	۸/۴	۲۷/۸	۶۳/۸	-	۳۸-۶۵	BK ₂
۱۷/۱	۲۵/۷	۳۷/۲	۲/۵۰	۱/۵۷	شنی لوم	۳/۴	۱۶/۲	۸۰/۴	۱۲/۰	۶۵-۹۰	C ₁
-	-	-	۲/۵۰	-	شنی	۰/۳	۶/۶	۹۳/۱	۳۹/۵	>۹۰	C ₂

لذا با افزایش زمان و کاهش مقدار رطوبت اولیه، مقدار نفوذ جمعی افزایش یافت. بنابراین به منظور داشتن مقدار نفوذ جمعی معین در هر نوبت آبیاری، می‌توان نسبت ب تعیین رطوبت اولیه و زمان نفوذ بهینه با استفاده از یکی از روش‌های بهینه سازی اقدام نمود.

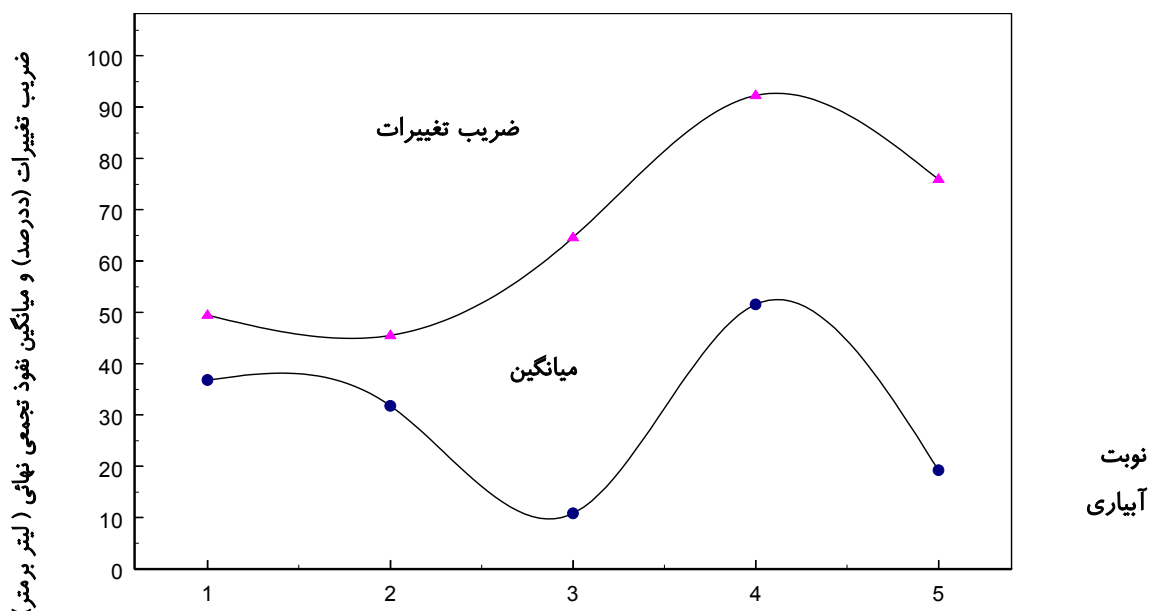
(د) در یک فرصت زمان ثابت، همبستگی جزئی نفوذ جمعی با مقدار رطوبت اولیه و نوبت آبیاری به ترتیب برابر $0/432$ و $-0/133$ به دست آمد. بنا براین به ازاء یک زمان ثابت، با افزایش مقدار رطوبت اولیه خاک و نوبت آبیاری، مقدار نفوذ جمعی کاهش یافت.

برای برآورد و پیش بینی مقادیر نفوذ جمعی بر مبنای داده‌های زمان، مقدار رطوبت اولیه و نوبت آبیاری حاصل از انجام آزمایش‌ها، الگوهایی تنظیم شد. برای تنظیم این الگو از تحلیل رگرسیون چندگانه خطی با روش کمترین مربعات خطاها و از فنّ پسر و استفاده شد [۹]. از میان انواع مختلف مدل‌ها، مدل‌های انتخاب شده به دلیل داشتن ضریب تبیین بالا و اشتباه استاندارد پائین‌تر در برآورد، در جدول ۲ ارائه گردیده‌اند. در تحلیل واریانس مدل‌های یاد شده از آماره F و در ارزیابی تأثیر متغیرهای مستقل بر روی متغیر وابسته از آماره T استفاده گردید. هر دو در سطح احتمال کمتر از یک درصد معنی دار شدند. بر پایه نتایج حاصل می‌توان گفت معادله‌های برازش شده بیش از ۹۹ درصد از تغییرات نفوذ جمعی را توجیه می‌کنند. دقت برآورد نفوذ جمعی با مدل‌های یاد شده متفاوت بود. مدل ۲ با اشتباه استاندارد برابر با $0/51$ و مدل اول با اشتباه استاندارد برابر با $0/68$ ، دقیق‌ترین مدل‌ها تشخیص داده شدند. از بین دو مدل تابع زمان (مدل‌های سوم و چهارم) دقیق‌تر است. بنابراین برای الگوبندی و برآورد نفوذ جمعی از جویچه‌های آبیاری استفاده از شکل مدل‌های اول یا دوم توصیه می‌گردد.

جدول شماره ۲- مدل‌های تجربی نفوذ تجمعی به صورت تابعی از متغیرهای مستقل

شماره	شکل مدل	ضریب تبیین (R^2)	اشتباه استاندارد برآورد
۱	$Z = t^{0.806} W_0^{2.9384} N^{1.521}$	۰/۹۹۵	۰/۶۸
۲	$Z = t^{0.6829} \exp(6.4086 \cos(\ln N))$	۰/۹۹۷	۰/۵۱
۳	$Z = \frac{932522.1297 + 111749.5t^{0.9877}}{638.9325 + t^{0.9877}}$	۰/۹۹۸	۳۰۱/۷۶
۴	$Z = 508.9408t^{0.7028} + 26.9607t$	۰/۹۹۸	۳۴۸/۰۶

برای بررسی میزان تغییرپذیری نفوذ تجمعی نهایی (نفوذ در زمان ۲۴۰ دقیقه) در نوبت‌های آبیاری از ضریب تغییرات که یکی از شاخص‌های پراکندگی در تحلیل آماری است استفاده گردید. به همین منظور، مقادیر آن برای نفوذ تجمعی در هر نوبت آبیاری و برای تکرارهای درون هر نوبت محاسبه گردید. نمودار نتایج در شکل شماره ۴ ارائه شده است. بیشترین و کمترین مقدار ضریب تغییرات نفوذ تجمعی برابر ۹۲/۳۲ و ۴۵/۵۴ درصد و به ترتیب در نوبت‌های آبیاری چهارم و دوم اتفاق افتاده است. باتیستا و والندر ضریب تغییرات حجم آب نفوذ یافته را برابر ۵۳ درصد گزارش نموده‌اند که با میانگین مقادیر به دست آمده (۶۵/۵۸) سازگاری دارد.

شکل ۳- میانگین و ضریب تغییرات نفوذ تجمعی نهایی در پنج نوبت متوالی آبیاری

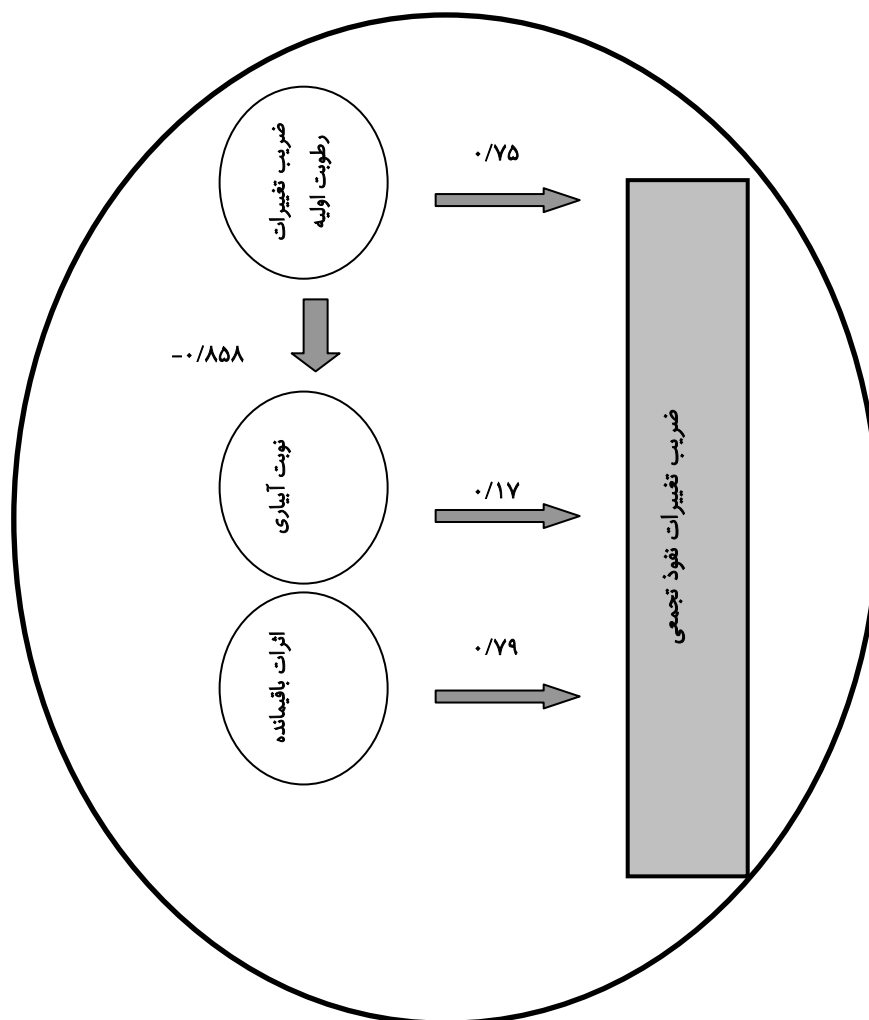
برای پی بردن به علت تغییرات نفوذ تجمعی در نوبت‌های آبیاری، از تحلیل علیت استفاده شد. نتایج در جدول شماره ۳ و دیاگرام ضرایب علیت در شکل ۴، به منظور تشریح روابط میان مشخصه‌ها ارائه شده است. در تحلیل علیت اثر همه عوامل وارد نشده و اشتباه آزمایشی به عنوان اثرات باقیمانده در نظر گرفته شده است. اندازه این اثرات برابر $0/79$ (شکل ۴) به دست آمد. اثر مستقیم ضریب تغییرات رطوبت اولیه بر روی ضریب تغییرات نفوذ تجمعی نهایی مثبت ($0/75$) و بالا می‌باشد. یعنی افزایش مستقیم ضریب تغییرات رطوبت اولیه موجب افزایش ضریب تغییرات نفوذ تجمعی نهایی گردید. اثر غیرمستقیم این مشخصه از طریق نوبت آبیاری منفی ($-0/14$) است، یعنی افزایش ضریب تغییرات رطوبت اولیه از طریق نوبت آبیاری سبب کاهش ضریب تغییرات نفوذ تجمعی نهایی گردید. اندازه مجموع اثرات مستقیم و غیر مستقیم ضریب تغییرات رطوبت اولیه بیشتر از نوبت آبیاری بود.

جدول ۳- تجزیه همبستگی به اثرات مستقیم و غیر مستقیم برای ضریب تغییرات نفوذ تجمعی

مشخصه اول: ضریب تغییرات رطوبت اولیه	
اثر مستقیم	0/75
اثر غیر مستقیم از طریق نوبت آبیاری	-0/14
جمع اثرات	0/61
مشخصه دوم: نوبت آبیاری	
اثر مستقیم	0/17
اثر غیر مستقیم از طریق نوبت آبیاری	-0/64
جمع اثرات	-0/47
اثرات باقیمانده	0/792
ضریب تبیین تصحیح شده	0/979

از جدول ۳ مشاهده می‌شود که اثر مستقیم نوبت آبیاری بر روی ضریب تغییرات نفوذ تجمعی نهایی نسبتاً کم ($0/17$) و اثر غیر مستقیم آن به طور نسبی زیادتر ($-0/64$) بود. این متأثر از ضریب همبستگی منفی بین نوبت آبیاری و ضریب تغییرات رطوبت اولیه بوده است. با این همه، مقدار بالای ضریب تبیین بیانگر نقش بارز مشخصه‌های مورد بررسی بر روی ضریب تغییرات نفوذ تجمعی نهایی بوده است. در یک نوبت آبیاری افزایش ضریب تغییرات رطوبت اولیه سبب از زیاد ضریب تغییرات نفوذ تجمعی نهایی شده است. اثر مستقیم ضریب تغییرات رطوبت اولیه حدود $4/41$ برابر (حاصل نسبت مقدار $0/75$ به $0/17$ از جدول ۳)

اثر مستقیم نوبت آبیاری بر روی ضریب تغییرات نفوذ جمع‌ی نهایی بود. این موضوع، بیانگر اهمیت نسبی ضریب تغییرات رطوبت اولیه نسبت به نوبت آبیاری بوده و در نتیجه در هر نوبت آبیاری تغییرات نفوذ جمع‌ی به تغییرات رطوبت اولیه خاک حساس می‌باشد.

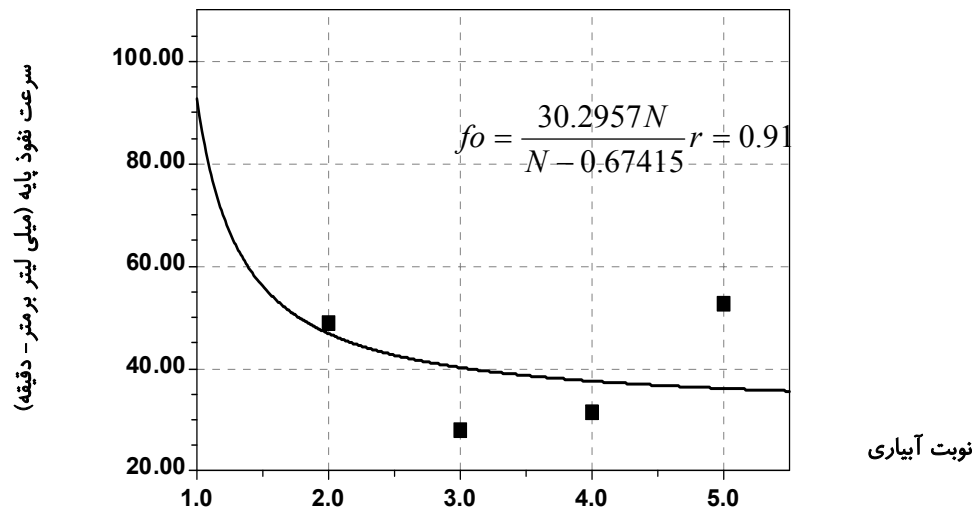

شکل ۴- دیاگرام علیت برای بیان روابط بین مشخصه‌های موثر بر ضریب تغییرات نفوذ جمع‌ی

برای بیان تغییرات سرعت نفوذ پایه به صورت تابعی از نوبت آبیاری از تحلیل رگرسیون استفاده شد. معادله تغییرات آن در شکل ۶ ارائه شده است. ضریب همبستگی رابطه حاصل بابر ۰/۹۱ بوده و نزدیک به ۸۳ درصد از تغییرات سرعت نفوذ پایه با این الگو قابل توجیه است. این رابطه در سطح احتمال ۵ درصد معنی دار شد.

برای بررسی تغییر پذیری سرعت نفوذ پایه در نوبت‌های آبیاری، از شاخص ضریب تغییرات استفاده شد. این شاخص در هر نوبت آبیاری برای تکرارهای درون هر نوبت آبیاری به طور مجزا محاسبه شد. نتایج در شکل ۷ ارائه شده است. بیشترین، میانگین و کمترین مقدار آن به ترتیب برابر ۹۶/۲ و ۷۹ و ۵۹/۷ درصد

به دست آمد. باتیستا و والنر (گزارش شده توسط شوانکل و همکاران (۱۱)) ضریب تغییرات سرعت نفوذ پایه را بین ۱۰ تا ۱۰۰ و میانگین آن را ۲۵ درصد گزارش نموده‌اند. یافته این بررسی در دامنه ذکر شده توسط نامبردگان قرار داشته ولی میانگین حاصل زیادتر بوده است.

شکل ۵- تغییرات سرعت نفوذ پایه (fo) و نوبت آبیاری (N).

تغییر پذیری قابل ملاحظه نفوذ تجمعی و سرعت نفوذ پایه در مزرعه می‌تواند موجب غیر یکنواختی کاربرد آب در مزرعه گردیده و از سوی دیگر، وجود تعدد مقادیر برای برخی پارامترها مثلاً برای سرعت نفوذ پایه موجب برآورد ناصحیح عوامل طراحی گردد.

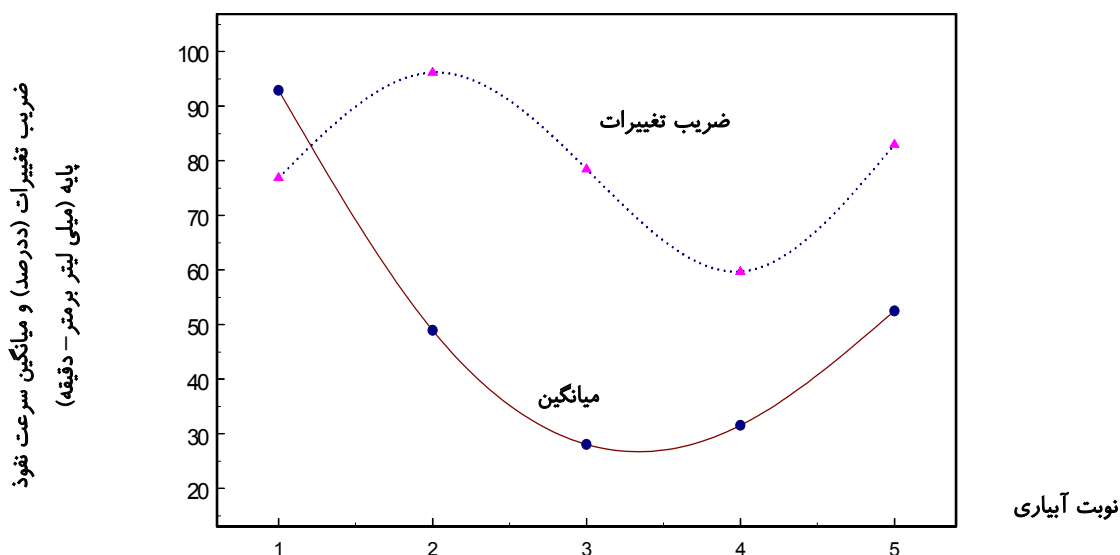
نتیجه‌گیری و پیشنهاد

بررسی‌های انجام شده نشان داد که:

الف- در صورت ثابت ماندن مقدار رطوبت اولیه، نفوذ تجمعی با زمان و نوبت آبیاری رابطه مستقیم و در هر نوبت آبیاری، نفوذ تجمعی با زمان رابطه مستقیم و با رطوبت اولیه رابطه معکوس دارد. بنابراین برای دستیابی به مقدار معینی از نفوذ تجمعی در هر نوبت آبیاری، با استفاده از یکی از روش‌های دینامیک بهینه‌سازی مقدار رطوبت اولیه و زمان نفوذ مقدور است.

ب- نتیجه وارد نمودن اثرات رطوبت اولیه و نوبت آبیاری در الگوی نفوذ تجمعی، موجب کاهش اشتباه استاندارد برآورد و در نتیجه سبب افزایش دقت برآورد نفوذ تجمعی نسبت به معادله کاستیاکف - لوئیس گردید. وارد نمودن اثرات متغیرهای یاد شده مالا به برآورد دقیق راندمان کاربرد آب منجر خواهد شد.

ج) میانگین ضریب تغییرات نفوذ تجمعی نهائی و سرعت نفوذ پایه به ترتیب برابر ۶۵/۵۸ و ۷۹ درصد به دست آمد. رطوبت اولیه خاک در تغییر پذیری نفوذ و سرعت نفوذ پایه موجب غیر یکنواختی کاربرد آب در مزرعه می‌گردد. شناخت عوامل تغییر پذیری رطوبت اولیه خاک در مزرعه ضروری است.

شکل ۶- میانگین و ضریب تغییرات سرعت نفوذ پایه در پنج نوبت متوالی آبیاری

منابع مورد استفاده

۱. جعفرزاده، ع.ا.، ر. کسرائی، و م.ر. نیشابوری، (۱۳۷۲)، «گزارش نهائی طرح تحقیقاتی مطالعات تفصیلی ۱۸ هکتار از اراضی و خاک‌های ایستگاه کرکج»، انتشارات اداره کل امور پژوهشی دانشگاه تبریز.
۲. غازان شاهی، ج. (۳۷۴). «فیزیک خاک»، انتشارات دانشگاه تهران، تهران.

3. Booher, L.J. (1974). " Surface irrigation". F.A.O. Agricultural Development, Paper 5. Rome.
4. Camacho, E.C., C. Perez-Lucena, J. Roldan-Canas, and M. Alcaide, (1997). "IPE: Model for management and control of furrow irrigation in real time". J. Irrig. and Drain. Engrg., ASAE, 123(4):264-269.
5. F.A.O. (1981). "Agriculture: Toward 2000". F.A.O., Rome.
6. Fonteh, M.F. and T. Podmore. (1993). "A physically based infiltration model for furrow irrigation". Agricultural Water Management, 23:271-284.
7. Gardner, W. H. (1976). "Water content. In Methods of Soil Analysis. Part 1: Physical and Mineralogical Properties". 4th Ed., ed. C.A. Black, D.D. Evans, L. E. Ensminger, J. L. White, F. E. Clark, and R.C. Dinauer. 82- 127. Madison, WI.: Agronomy Society.

8. Izadi, B. and W.W. Walender. (1985). "Furrow hydraulic characteristics and infiltration". *Trans. ASAE*, 28(6):1901-1908.
9. Kohler, H. (2002). "Statistics for business and economics". Thomson Learning, Inc. 1226 pp.
10. Philip, J.R. (1969), "Theory of infiltration", a part of *Advances in hydrosciences*, ed. V.T. Chow, 215-297. Academic Press, INC.
11. Sepaskhah, A.R. and H. Afshar-Chamanabad. (2002). "Determination of infiltration rate for every-other furrow irrigation". *Biosystems Engineering*: 82(4):479-484.
12. Scaloppi, E.j., G.P. Merkle and L.S. Willardson. (1995). "Intake parameters from advance and wetting phases of surface irrigation". *Journal of irrigation and Drainage Engineering*. 121(1):57-69.
13. Tarbotan, K., and W.W. Wallender, (1989). "Field-wide furrow infiltration variability". *Transactions of the ASAE*, 32(3):913-918.
14. Walker, W. R. (1989). "Guidelines for designing and evaluating surface irrigation systems". F.A.O. Paper No.45. Rome.
15. Walker, W.R., and G.V. Skogerboe, (1987). "Surface irrigation: Theory and Practice". Prentice-Hall, Inc., New Jersey, 386 pp.
16. Zerihun, D., J. Feyen, and J. Reddy, (1996). "Sensitivity analysis of furrow-irrigation performance parameters". *J. Irrig. and Drain. Engrg. ASCE*, 122(1):49-57.

